

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2248/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Fedore Lovričević-Stojanović i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika _____ zapisničara u upravnom sporu tužitelja _____, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe _____ radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3338/15-8 od 25. travnja 2017., na sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3338/15-8 od 25. travnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/15-01/508, urbroj: 376-05/AB-15-3 (IM) od 25. kolovoza 2015.

Navedenom odlukom tuženika odbijen je tužiteljev zahtjev za rješavanje spora u vezi prigovora na račun za prosinac 2014. godinu obračunat od strane operatora javnih komunikacijskih usluga _____, za pretplatničku liniju _____.

Tužitelj (u daljnjem tekstu: žalitelj) pobija presudu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je ugovor raskinuo jer je bio nezadovoljan uslugama i postupanjem druge ugovorne strane, pa stoga smatra da nije u obvezi platiti usluge, koje nakon raskida ugovora, nisu izvršene. Predlaže da Sud poništi pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženik se u odgovoru na žalbu protivi razlozima žalbe. Ostaje kod navoda iznijetih tijekom postupka. Ističe da je činjenično stanje u potpunosti i pravilno utvrđeno te da je pobijana presuda na zakonu osnovana. Predlaže da Sud žalbu odbije.

Zainteresirana osoba protivi se razlozima žalbe. Predlaže da Sud žalbu odbije.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući presudu prvostupanjskog suda u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a imajući na umu činjenice utvrđene u upravnom postupku, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da je rješenje tuženika doneseno na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog prava i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

U pobijanoj presudi sud je izložio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza u upravnom postupku te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo valjane razloge zbog kojih je odbio tužbeni zahtjev, odgovorivši pritom na navode tužbe. Time je sud postupio u skladu s odredbom članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., u daljnjem tekstu: ZUS), a žalitelj te razloge žalbenim navodima nije doveo u sumnju.

Prema odredbi članka 41. stavka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., u daljnjem tekstu: Zakon), pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog broja u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članak 42. stavka 7. ovoga Zakona.

Člankom 5.1.3 Općih uvjeta poslovanja od 12. listopada 2012., koji su sastavni dio pretplatničkog ugovora, propisano je da je krajnji korisnik u slučaju da jednostrano raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora (što uključuje i raskid Ugovora u slučaju prijenosa broja), obavezan platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja Ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika.

Nije sporno da je između žalitelja, krajnjeg korisnika usluge, i zainteresirane osobe, davatelja usluge, dana 30. kolovoza 2013. sklopljen ugovor o zasnivanju pretplatničkog odnosa za pretplatničku liniju na rok od 24 mjeseca, kao i da je žalitelj taj ugovor jednostrano raskinuo 19. prosinca 2014.

Žalitelj je stoga odgovoran za raskid ugovora, pa je prema mišljenju ovoga Suda dužan platiti naknadu za prijevremeni raskid ugovora sukladno članku 41. stavku 5. Zakona i članku 5.1.3. Općih uvjeta poslovanja.

U odnosu na iznos naknade, zainteresirana osoba je dostavila dokaz iz kojeg je razvidno da iznos od 2. 673,55 kn (bez PDV-a) odgovara iznosu preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora i koji je u konkretnom slučaju povoljniji od iznosa ostvarenog popusta na proizvode i usluge koje je žalitelj ostvario sklapanjem predmetnog ugovora, a iznosi 4.075,43 kn (bez PDV-a).

Eventualno pogrešno ispostavljeni račun nije razlog za jednostrani raskid ugovora, već za reklamaciju operatoru, a nakon toga i za podnošenje zahtjeva tuženiku za rješavanje spora.

Stoga prigovori žalitelja nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari.
Sijedom izloženog, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučiti
kao u izreci presude.

U Zagrebu 7. rujna 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštena službenik

